

til at bibringe en fejlagtig antagelse i de nævnte henseender. Strafforfølgning for overtrædelse af konkurrencelovens § 1 kan imidlertid kun foretages af det offentlige efter begæring af dertil bemyndigede for- eninger eller sammenslutninger.

Er der ikke af sælgeren givet urigtige oplysninger om materialet, foreligger der efter gældende ret intet strafansvar for sælgeren, selv om han vidste eller burde vide, at materialet ikke lovligt kunne anvendes (i det pågældende) byggeri, og selv om det ikke er muligt for køberen at konstatere ulovligheden. Et sådant tilfælde foreligger eksempelvis, hvor der sælges et færdigt baderum, som er sammensat på en måde, der ikke er lovlig, men hvor ulovligheden kun kan konstateres ved opbrydning af elementet.

Den foreslåede nye § 65, stk. 4, har til formål at muliggøre bødestraf for den producent eller leverandør, som — uden at forholdet omfattes af straffeloven — fabrikerer eller sælger „underlødige“ bygge- materialer. Bestemmelsen er begrænset i to henseender. Strafansvaret forudsætter således for det første, at produktionen eller salget af det pågældende materiale er „til anvendelse i byggeri“, og for det andet, at materialet ikke lovligt kan benyttes „i det pågældende byggeri“. Disse begrænsninger er nødvendige for ikke at kriminalisere frem- stilling eller salg af materialer f. eks. til eksport (til lande, hvor materialet er lov-

ligt) eller til anvendelse uden for byggeri; det kan som foran nævnt også tænkes, at et materiale lovligt kan anvendes i én slags byggeri, men ikke i et andet (f. eks. i sommerhuse, men ikke i huse til helårsbeboelse).

Efter de almindelige regler i straffeloven vil strafansvar efter den foreslåede nye § 65, stk. 4, være betinget af, at forholdet kan til- regnes den pågældende som forsætligt eller uagtsomt. Det vil følgelig påhvile anklage- myndigheden at føre bevis for, at produ- centen/forhandleren vidste eller burde vide, at det pågældende materiale ville blive ulovligt anvendt. Selv om bevisvanskelig- heder som ovenfor omtalt vel ofte vil med- føre, at en straffesag ikke kan gennemføres, vil oplagte tilfælde kunne rammes, og alene bestemmelsens eksistens må formodes at få en præventiv virkning.

Bestemmelsen er affattet i samarbejde med justitsministeriets lovkontor. Det har herunder været overvejet at begrænse straf- ansvaret til den, der sælger (eller udbyder til salg) de omhandlede byggematerialer, således som f. eks. konkurrencelovens § 1 er begrænset. Konstateres det imidlertid, f. eks. ved et kontrolbesøg på en fabrik, der fremstiller olietanke, at tankene ikke er korrosionsbeskyttet som foreskrevet i bygge- lovgivningen, forekommer det mindre rime- ligt, at strafansvaret først skulle indtræde, når de pågældende tanke er solgt (eller ud- budt til salg).